

nában azonban kevésbé muzikális a rendőség és itt Gasperini urat szép hangja dacára is elcsúsztak. — Templomablás. A szerencsi görög-katolikus templomba e hó 15-én, mint onnan értesítenek, eddig ismeretlen tettesek törtek be és elvitték a 300 forint értékű templomi tárgyakat. A három zárral ellátott hatalmas kettős vasajtót kifeszíteni nem bírták, e helyett fatat bontottak és úgy ereszkedtek be a templomba. Az elrabolt tárgyak a következők: egy arany meg egy ezüst kehely, egy ezüst patena, egy ezüst csillag, egy gazdagon megannyozott kanál, három kereszt, három tribulum, két eszengettyű, egy szenteltvíztartó.

— **Esélytől hajó.** Ostendéből táviratozzák, hogy a „Mária Luiza” nevű viharos hajó az északi tengeren elsüllyedt. A szerencselenségű huszonegy emberrel veszett oda.

— **Sikkasztó közsgéi előlított.** Ó-Sztpár bécsmegyei községben egy sikasztásnak jöttek a nyomára, melyet Kanurits Szima és Anzelics Obrád eljárok követtek el a közsgéi pénztár kárára. Az el-sikkasztott összeg 10.000 forintra rug. A sikasztók vagyontól zár alá vették.

— **Rablógyilkosság.** Veszprémelegy Almádi községben, mint ottani levelezők írja, múlt szombaton esti hat órakor meggyilkolták Matyás János vincerelt és házat kirabolta. A vincerelt feleségével és tizenkét éves kis fiával a vacsoránál ültek, mikor este hat óra tájban kopogtatást hallottak az ablakon. Erre a fiú s később az apa is kiment szétzárni, de mint-hogy senkit sem láttak, visszatértek s újra bezárták az ajtót. Keresés vártatva lövő dördült el, az ablak esőrémpölvé tört össze s a vincerelt, a kit a lövés a száján ért, halva rogyott össze. Erre a rablók többször belétek az ablakon: a kis fiú az almáriom mögé bújt, az asszony pedig a rablók fenyegetésére kiadta nekik az 1 frt 25 krajczár pénzt, mire azok betörték, kerestek, kutattak pénztárat, de haszontalan. Ekkor még három lövést tettek a szegény ember fejébe és káromkodva elmentek. Az asszony rögtön bement Veszprémbe és feljelentette az esetet a rendőrségnek. A rablók ketten voltak; az egyik fekete, a másik szürke úri ruhába volt öltözve.

— **Rövid hírek Pápa közelében,** a salamoni erdőben egy rabló revolverrel rálőtt egy a vásárra igyekvő parasztra és elrabolta 180 forintját. Az erdőőrök, a kik a lövést meghallották, időzöbözve a rablót és elfogták. — **Nagy-Szöllősián** Budács Tamás, egy odaváló jómódú gazda fia az apja szőlőjében felkaszott a magat. A katonaságtól szökött meg. — **Nostropon** egy Molnár Ferenc nevű gyújtogatóg fogtak el, ki a napokban is két házat gyújtott fel. — **Ócsánán** Gombos Imre napzámos és felesége egyedül hagyta otthon három kis gyermekét, mire a gondatlan szülők hazatértek mind a három gyermek halva volt. Jektől tüzet gyújtottak s a füst megfojtotta őket. — **Csákványon** veredések közben Schwanner herczeglegény agyonlőtték. A tetteseket elfogták és állított egy jól szervezett rablóbandának jöttek a nyomára. — **Agárdon** Zsák András fiatal legény, minthogy nem akarták hozzá adni, rálőtt Kiriács Zsuzsára, aztán magát lölte agyon. A leány fel fog gyógyulni sebétől.

— **Megkéselt kávéház énekes.** A szerencsésen és dalszínház-utca sarkán levő Tacianu-kávéházban, mely egyike az ilyenféle helyiségeknek gazdag Terézváros legjobban mulatóhelyeinek, hallatlan botrányok történtek vasárnap virradóra. Az előadás után többek közt három fiatal ember is ottmaradt a kávéházban és tovább mulatott a helyiség két énekesével. Tacianu Leonorával és Jolannal. Rendőri szabályrendeletet szigorúan tiltják ugyan, hogy a művészek leleljenek a pódiumról s mulassanak a vendégekkel, de hát az ilyenre nem igen ügyelnek a Tacianu-kávéházban, mert rendőri közeg ott ritkán alkalmatlanodik. A három fiatal ember tehát, szerezte és ordította a kávéházban. Sz. B. egy-egy-ek megkészték a kávéházban minden háborítás nélkül részegre ihatta magát az énekesnek mellett. Efelől után négy óra tájban a fiatal emberek összevessztek az énekesekkel és kélőnösen R. K. olyan cimzettel illette az egyik Tacianu-leányt, hogy az s nővérei meg inkább felbőszültek. A kávéházban, a hol többen voltak meg a törzsvendégek közül, mind hevesebb s általánosabb lett a veszekedés. Vegre Mird Merli, a ki szintén a kávéházban alkalmazott énekes, a fenyegető botrány elhárítása czéljából, belevetkőzött a dolgába s esztani iparkodott a duhajkodók hasznukra. Ebből számdéka azonban halál tört ki, mert R. K. felkapott egy kést, melyet az asztalon talált s azzal több százást intézett az énekesnek felé. Az egyik szúrás a jobb szem felett érte az énekesnek, a másik kettőt azonban a derekfűző szerencsére felfogta s így itt csak könnyű sebesülést okozott. Lett erre botrány és ordítás a kávéházban. A vendégek isszagehajnyodtak, a pinczerek az utcára rohantak és rendőrfőt kiadhattak. Olyan látma támadt erre, a mely az egész lövőket felzavarta; egy pár helyen rémítő nyitották ki az ablakokat; csak rendőri nem mutatkozott meg tíz perc múlva sem, dacára, hogy örökös volt a közelben. A duhajkodók hasznukra is fordították ezt és szépen kerestek oldottak. A sebesült énekesnek a mentők adtak meg az első ápolást. Hemlocksebt bekötözték s azután egyik barátjához bízták, ki bérkosin hazá szallította. A kerületi orvos megvizsgálta a sebesültet s kijelentette, hogy beletelik egy hét, a míg felépül.

— **A rendőri sajtótörőda hírel.** Reizer F. ügyes-kéreskedő király-utca 6. szám alatt üzleti helyiségében vasárnap délelőtt ismeretlen okból tűz támadt, melyet a VI. kerületi tűzörség gyorsan eloltott. A kár jelentéktelen. — **Schwab C. F.** pinczeberendező üzletét, az új-utca és váci-kört sarkán vasárnap reggel a kályhához kipattant szikrák meggyújtották. Nem lett nagy veszedelm, mert a tüzet az alkalmasan oltották el. Ujpesten letartóztatott **Izsa Andriás** betörőt, a kire nyolcz betörést bizonyított rá. A rendőrfőt csak nagy hajjal kísérhették a kapitány-ságra, mert a betörő kézzel-lábbal ellene szegült a letartóztatásnak.

— **Fehérműveket** szőlő kiállításra, saját gyártmányt ajánl **Sigmund József Budapest, városháza-utca.** Az összes színes trikot-derekészlet fele áron lesz eladva.

— **Influenza.** Noha négy udvari tanácsos meggyőződése szerint az influenza ellen legjobb védezer csakis cogané, arac és vörös bor; ebből kifolyólag figyelmeztetjük az olvasókönységet a **Scimon** István czégnél ma árjegyék-hirdetésére mérsékelt áru cogané.

— **A Fejérváry-Ugron párbaj.** A napok óta húzódo ügy végre tegnap befejezt nyert. A miniszter és a képviselő a Ferencz-József-kaszárnya porondján szembeállott egymással és mindkettőnek volt alkalma bebizonyítani a személyes bátorságát, a melyet a parlament színe előtt kölcsönösen megtagadtak egymástól. Mi természetesebb, minthogy lázas volt az érdeklődés a párbaj lefolyása iránt. Budapestten reggeltől estig alig beszéltek egyből a kávéházakban és az utcákon, mint a párbajról. Délelőtt annak az esélyeit találgatták, hogy milyen lehet a vége, délután meg este pedig a már elterjedt vételeket kolportáltak és bővíztették.

Azzal mindenki tisztában volt már előre is, hogy vér nélkül ez a párbaj nem mulik el, de — mi tagadás benne — az emberek föliságított fantáziája meg-csalódott egy kissé; kegyelenségében többet várt ettől a párbajtól, mint apró sebeket, melyeket egyik fél sem fekszik meg. A párbaj föltételei azok voltak, a melyeket már lapunk tegnapi számban megírtunk; tehát eléggé szigorúak voltak. Két lövés huszonöt lépésről s a lövészek sikertelensége esetén kardpárbaj a harc-képtelenség; ebben állapotok meg a segítők ezeket a föltételeket jellemték meg lapunk tegnapi tudósítása is. A párbajszabályok csak kivételes esetben, nagy és súlyos sértés alkalmán engedik meg az ilyen súlyos föltételekhez kötött küzdelmet. Fejérváry báró a leghatározottabban ragaszkodott a nehéz föltételekhez. A párbaj tegnap déli tizenkét órakor ment végbe s a pisztolypárbaj színhelyén a Ferencz József lovassági laktnya lovag iskolája, a kardpárbaj helyéül pedig a kaszárnya vivóterme volt kijelölve. A vas-utczában már tegnap délelőtt sokan keresték fel Ugron lakását, hogy valamit megtudjanak a párbaj eredményéről; az egész fővárosban azt hitték, hogy a párbaj már a reggeli órákban megtörtént. Tíz órakor bérkosin ment Ugron lakására egyik segítőt, Bethlen Gábor gróf. A kocsijának hallatára a szomszédos házak ablakai megtelek kíváncsi fejekkel és az utcán járó-kelők is megállottak, mert azt hitték, hogy Ugront látják. Bethlen Gábor gróf fél óra hosszág maradt bent Ugronnál s onnana Sándor-utczába hajtottak. **Kegelevich** István grófhoz. Itt már jelen volt ekkor **Károlyi** Tibor gróf, Fejérvárynak a második segítőt és csakhamar odaérkezett Bethlen gróf segítőtársa, ifj. **Ábrányi** Kornél is. Itt a segítők irásba foglalták a párbaj-föltételeket, a melyeket szóbanthoz este csak szóval állapítottak meg. Míg a jejjelkönyvet írták, sietve mentek oda **Gromon** államtitkár, hogy megtudja és a miniszternek hírül vigye a párbajhelyet és idejét. Tizenegy óráig tartott, míg a jejjelkönyvvel elkészültek. Ekkor Bethlen gróf újra Ugron lakására hajtott, míg ifj. Ábrányi Kornél Farkas László dr.-ért, Ugron párbajorvosát sietett. A vas-utczában megint nagy mozgalom támadt, a mikor Bethlen gróf kocsija Ugron lakása előtt megállott. A kíváncsiak egész serege gyűlt össze a ház előtt. Ugron Gábor Bethlen gróffal együtt fél tizenkét órakor tilt kocsiba, a mely nyílseben a keresei-utczára s onnan a keresei-utczán a Ferencz József-kaszárnyába vitte őket. A honvédelmi miniszter kocsija ekkor már a központi indóház felé járt. A miniszter **Károlyi** Tibor gróffal itt egy kocsiban, míg utának a másik kocsiban **Kegelevich** István gróf hajtottak, **Zyrok** dr. főtörzsvorossal. A kaszárnya kapujában álló öt nagy-gyorsan kinyitotta a kaszárnya kapuját s a fogatok begördültek az udvarra. Fejérváry az udvar közepén szállott ki a kocsiból s nagy ideig cénken beszélgetett kísérelével. Ezalatt Ugron is megérkezett Bethlen gróffal együtt s pár pillanat múlva az utolsó kocsis is befördült a kaszárnya kapuján Ábrányi Kornél képviselővel és dr. Farkas Lászlóval.

A párbaj idejét a városban sokan megtudták és a párbajozó felek kocsiját több bérkosin követte a Ferencz-József-kaszárnyáig, a melynek udvarán a 13-ik huszárezred tisztjei s a nemzeti kaszárna több tagja, köztük **Gromon** Deszó honvédelmi államtitkár, **Atséd** Béla báró, **Kecezer** Miklós és a honvédelmi miniszter fia, **Fejérváry** Imre báró várták az eredményt. Az ellenfelek a segítőkkel és az orvosokkal együtt csakhamar elmentek a kaszárnya lovagiskolájában. Bent ifj. Ábrányi Kornél kimérte a huszonöt lépés távolságot és felállította az ellenfelet. Avance nem volt megállapítva s a segítők a két ellenfélnek a kezébe adtak már előzőleg megtöltött, közönséges, szelgömb nélküli párbajpisztolyokat. **Károlyi** Tibor gróf szökött fel az ellenfelek a kibékülésre és minthogy egyik sem választott, megtörtént a jeladás. Pont tizenkét óra volt, a mikor **Kegelevich** István gróf, az intező segéd elkészít fennhangon számolni, egész **harminezig**. Ennyi idő volt kikötte két lövés megtételére. Pár másodperczrel tizenkét óra után már eldördült az első lövés. Utána még, halotti esend kezeztet. A kaszárnya udvarán lövés csak egy lövést hallottak, mert mindkét lövés ugyanabban a pillanatban dördült el.

A lövésnek után pár másodpercznyi szünet volt s az udvaron lövés — egy lövést hallván — azt hiték, hogy az első lövés talált. Kinos volt a várakozás, de csakhamar hangzott meg egy lövés s utána a harmadik is utolsó. A párbajban szereplők csakhamar ezután kijöttek a lovagló iskolából s a kint levők meggyőződhettek róla, hogy a golyók sem a miniszterben, sem Ugronban kárt nem tettek. A párbajföltételek második része az volt, hogy ha a lövésnek nem találnak, a felek karddal állanak föl egymás ellen és **bandage nélkül, harc-képtelenség** vívnak. A szereplők a lovaglóiskola szomszédosában levő vívóiskolába vonultak. A teremben hat fok hideg volt és Fejérváry trefásan azt mondta ellenfelének, hogy talán jobb volna, ha le ment vetkőzőnek ebben az istentelen hidegben. — „De csak tegyünk már eleget a formáságnak” — szökö Ugron. A segítők erre „**Ally-t**” vezényelték s két ellenfél lebecsoltatta a kardját. Az orvosok konstalláltak, hogy mindketlen megebesültek, és pedig Fejérváry miniszter jobb felső és alsó karján egy-egy vágást, továbbá a fulén és a mellén könnyű karcolást kapott, Ugron pedig jobb karjának ugyancsak felső és alsó részén kapott sebeket s az alsó karjára nért vágás egyik inszált is kettémetszette. Az orvosok erre kijelentették, hogy a **harc-képtelenség** beállott és a párbajt tovább folytatni nem lehet. És ekkor Ugron Gábor odalépett ellenfeléhez és a következőket mondta: „**Sajnálom, hogy a dolgok idáig fejlődtek!**” s a honvédelmi miniszter is mosolygva nyújtott neki kezét. Erre a segítők rövid tanácsozást tartottak, a melyben a viadalt felfüggesztetnek nyilvánították s felszólították az ellenfeleket a kibékülésre. Ugron és Fejérváry erre keszt fogtak.

Az orvosok ezután beverték és bekötötték a sebeket, a melyek egyáltalán nem súlyos természetűek. Mikor az orvosok elvégezték a műtétet, Fejérváry ment oda Ugronhoz és még egyszer szívélyesen meg-áztta a kezét. Az udvaron lévő közönség, a mely az ablakon át látott is valamit a kardpárbaj lefolyásából, nagy megyönyörvással látta, hogy az ellenfelek szilárd lépésekkel jöttek ki a vivóteremből, mintha semmi sem történt volna. Ugron is, Fejérváry is segítőkkel együtt kocsira ültek s mindketlen lakására hajtottak. Ugron Gábor már délután két órakor a nemzeti kaszárnyában ebédelt jóízűen, este pedig a nemzeti színházban végignézte a „**Cifra nyomorúság**” két folvadását. Fejérváry miniszter pedig tegnap estefelé megejelt a szabadelvű klubban, ahol a kormányppárt tagjai elhalmozták gratulációkkal. Ugron Gábor a lakásán látogatták meg a pártjának a tagjai s itt fejezték ki örömeiket a párbaj szerencsés kimenetele fölött. A honvédelmi miniszternek **Szapáry** gróf volt az első látogató s utána a kabinet tagjai is sorra megáptogatták és örömeiket fejezték ki a párbaj eredménye fölött. A párbaj után a királyi kabinetrodához is ment hivatalos értesítés az eredményről, a melyre — mint mondják — **Pápay** István, a kabinetrodára főnöke választott a király nevében. A közös kormány és az osztrák kabinet tagjai szintén gratuláltak Fejérvárynak.

— **Arra az általános érterjedt hírre vonatkozólag,** hogy Fejérváry báró a párbaj előtt **lemondott** miniszteri tisztségéről, felhivatalos oldalról most azt jelentik, hogy a honvédelmi miniszter nem köszönt le s így nem is lesz rá szüksége, hogy most visszavonja lemondását.

— **SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZEZET.** — **A m. kir. operaházban** tegnap a szegény életű Violetta vídám kezdett, szomorú folytatása és gyászos vége történetét énekelték végig. Az előadás egyedül érdekessége abban volt, hogy Violetta Bianchi Bianka ezáltal először énekelte, s kivüle meg két új szereplőt hallottunk a színpadon. Az egyik **Szarovak**, ki Turiddu után végre megint egy nagyobb szerephez jutott, a másik **Várdi** Sándor, kit szerződés-letési czéllal léptetett fel az intendatúra. Bianchi, kinek hangja ma teljesen ment volt az utóbbi időben olyannyira zavaró tremolázásától, egyik legszebb sikerét aratta. Szodolatosan tiszta hangja, pompás koloratúrája és lelekkel teljes előadása ma sem tetszettek el a hatást. Egyedül szerepének feloldása ellen van az a kifogásunk, hogy az első felvonásban valamivel több, finom pikantériát kellett volna használnia. A közönség minden jelenetben tüntető ovációban részesítette kedvencét. Szarovakai mint Alfred általános feltűnést kellett napról napra imitálni és tömörségben úgy mint érzeben gyarapodó hangjával. De mindaddig — s ezt a jó ég tudja, hanyadszor ismétljük — a míg a mondatok kello közepén vesz lelékzetet, a míg minden decrendóval megeskülik a hangja, szóval a míg meg nem tanul énekelni, és mindaddig, a míg oly ügytelenül, szinte számlanmasan mozog a színpadon, nem lehet teljes sikere, ha ezer magas C-t hajgál is a közönség közé. Ideje volna, hogy ezt az általános és egyhangú kifogást végre megvizsgálja. Mert egyébként nagyon szép jövő vár rá. Várdi Sándor évekket ezeltől, mint körösta volt az operában, s kisebb szerepekben feltűnt erőteljes baritonjával, bár nem tudott énekelni, mint az országos zene- és színművészeti akadémián leg-több növendéke. Azóta Muncianál tanult s meg is látszik rajta a gondos iskola. Előadása izelése és finom, csak az a kár, hogy azóta valami színtelen fátyol borult organumára, mely különösen a felső fekvésben teljes nemkülözi a tömörséget s a tisztaságot. Az öreg Germond szerepében elég jól megállta helyét, de szeretnek még más szerepben is hallani. Az intendatúrát értesülünk, már szerződést is kínál neki, de Várdi előbb közölte a dolgot a tati gróffal, ki őt taníttatta. Állítólag azt a feleletet kapta gróf mezenásától, hogy ha magyar kir. operaház szerződik, levetni róla a kezét, s így Várdi most habozva mérlegeli az opera szerződését s a tati gróf protekezióját. Vajon melyiket fogja többre becsülni? — **br.**

— **Blanca Panteo.** A tizenkét éves hegedűvirguz tegnap este Budapestre érkezett s ma délelőtt résztvevő a népszínházban tartott próbán. A kis leány, ki ma lép fel először a népszínházban a „**Beületes felvonásai**” közt, tegnapelőtt Gráczban játszott s a közönség egész elragadta. — **Concert populára.** A tegnapi nyegedik Concert populára kisse sovány és unalmas műsorát Winkelman Hermann bécsi tenorista és Grünzschmayer Frigyes az operaház új-gondnoka töltötték ki. Az előbbről, már a harmadik filharmonikus koncert alkalmával elmondott véleményünk. Evékel ezeltől méltán hírneves és ünnepelel tenorista volt, de a mult idők fénykorából immár csak művészet maradt meg. Hangja állandóan fátyolosztól s csak néha egy-egy szerencsés pillanatban árad szét belőle az a közvetlen melegség, az az édes lágysság, mely annak idején, organumának hatalmas érezével együtt oly nagy sikereket szerzett neki. Ma műsorában legjobban tetszett Goldmark „**Merline-jéből**” a himnusz, és Nikolai két dala. Az első meg is kellett ismételnie. Grünzschmayer Frigyes kisse száraz és színtelen gondorkák, és bár a zeneakadémián már hónapok óta helyettesíti Popper Dávidot, meg se közeletti az utóbbinak széles, meleg tónusát, ugyanígy, hogy ideiglenes növendékei közt is vannak olyanok, kik ebben a tekintetben tultesznek rajta. Még legzebben játszóta Mozart gondorkára írt Adagio-ját, melyben volt néhány közvetlen és igaz hangja. A műsorban három új dalt is volt. Hoffmann gondorka-románca, Fjzenhagen „**Perpetuum mobile**”-je és Winkelman „**Der frohe Tag**” című dala. Az első édesésk jelen-tékeltlen apróság; a második kellemetlen idegességéltelttel száraz kompozíció, az új dal pedig elég lendületes, de kisse szágatott és változó hangulatú poema. A terem megint tele volt s a közönség sokat tapsolt. — **A „Cavallaria Rusticana”** a napokban került színre először Péterváron és teljes sikert aratott. A közönség meg a zenekar vezetőjét, mint a szereplőket valóságos ovációkkal halmozta el. — **Hivatalon kritikus** a czime Echeagaray egyik újabb darabjának, mely a tel folyamán kerül színre a berlini Lessing-színházban. A darab hőse egy színházi kritikus.

— **FŐVÁROSI ÜGYEK.** — **A tisztújítás.** A 45-ös kerületi bizottság vasárnap délelőtt 11 órakor ülést tartott, a melyben a szerdai közgyűlés során tartandó választásokra a kijelöléseket tette meg. Elsősztályú jejjelők állókra

ták az ellenfeleket a kibékülésre. Ugron és Fejérváry erre keszt fogtak. Az orvosok ezután beverték és bekötötték a sebeket, a melyek egyáltalán nem súlyos természetűek. Mikor az orvosok elvégezték a műtétet, Fejérváry ment oda Ugronhoz és még egyszer szívélyesen meg-áztta a kezét. Az udvaron lévő közönség, a mely az ablakon át látott is valamit a kardpárbaj lefolyásából, nagy megyönyörvással látta, hogy az ellenfelek szilárd lépésekkel jöttek ki a vivóteremből, mintha semmi sem történt volna. Ugron is, Fejérváry is segítőkkel együtt kocsira ültek s mindketlen lakására hajtottak. Ugron Gábor már délután két órakor a nemzeti kaszárnyában ebédelt jóízűen, este pedig a nemzeti színházban végignézte a „**Cifra nyomorúság**” két folvadását. Fejérváry miniszter pedig tegnap estefelé megejelt a szabadelvű klubban, ahol a kormányppárt tagjai elhalmozták gratulációkkal. Ugron Gábor a lakásán látogatták meg a pártjának a tagjai s itt fejezték ki örömeiket a párbaj szerencsés kimenetele fölött. A honvédelmi miniszternek **Szapáry** gróf volt az első látogató s utána a kabinet tagjai is sorra megáptogatták és örömeiket fejezték ki a párbaj eredménye fölött. A párbaj után a királyi kabinetrodához is ment hivatalos értesítés az eredményről, a melyre — mint mondják — **Pápay** István, a kabinetrodára főnöke választott a király nevében. A közös kormány és az osztrák kabinet tagjai szintén gratuláltak Fejérvárynak.

— **Arra az általános érterjedt hírre vonatkozólag,** hogy Fejérváry báró a párbaj előtt **lemondott** miniszteri tisztségéről, felhivatalos oldalról most azt jelentik, hogy a honvédelmi miniszter nem köszönt le s így nem is lesz rá szüksége, hogy most visszavonja lemondását.

— **SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZEZET.** — **A m. kir. operaházban** tegnap a szegény életű Violetta vídám kezdett, szomorú folytatása és gyászos vége történetét énekelték végig. Az előadás egyedül érdekessége abban volt, hogy Violetta Bianchi Bianka ezáltal először énekelte, s kivüle meg két új szereplőt hallottunk a színpadon. Az egyik **Szarovak**, ki Turiddu után végre megint egy nagyobb szerephez jutott, a másik **Várdi** Sándor, kit szerződés-letési czéllal léptetett fel az intendatúra. Bianchi, kinek hangja ma teljesen ment volt az utóbbi időben olyannyira zavaró tremolázásától, egyik legszebb sikerét aratta. Szodolatosan tiszta hangja, pompás koloratúrája és lelekkel teljes előadása ma sem tetszettek el a hatást. Egyedül szerepének feloldása ellen van az a kifogásunk, hogy az első felvonásban valamivel több, finom pikantériát kellett volna használnia. A közönség minden jelenetben tüntető ovációban részesítette kedvencét. Szarovakai mint Alfred általános feltűnést kellett napról napra imitálni és tömörségben úgy mint érzeben gyarapodó hangjával. De mindaddig — s ezt a jó ég tudja, hanyadszor ismétljük — a míg a mondatok kello közepén vesz lelékzetet, a míg minden decrendóval megeskülik a hangja, szóval a míg meg nem tanul énekelni, és mindaddig, a míg oly ügytelenül, szinte számlanmasan mozog a színpadon, nem lehet teljes sikere, ha ezer magas C-t hajgál is a közönség közé. Ideje volna, hogy ezt az általános és egyhangú kifogást végre megvizsgálja. Mert egyébként nagyon szép jövő vár rá. Várdi Sándor évekket ezeltől, mint körösta volt az operában, s kisebb szerepekben feltűnt erőteljes baritonjával, bár nem tudott énekelni, mint az országos zene- és színművészeti akadémián leg-több növendéke. Azóta Muncianál tanult s meg is látszik rajta a gondos iskola. Előadása izelése és finom, csak az a kár, hogy azóta valami színtelen fátyol borult organumára, mely különösen a felső fekvésben teljes nemkülözi a tömörséget s a tisztaságot. Az öreg Germond szerepében elég jól megállta helyét, de szeretnek még más szerepben is hallani. Az intendatúrát értesülünk, már szerződést is kínál neki, de Várdi előbb közölte a dolgot a tati gróffal, ki őt taníttatta. Állítólag azt a feleletet kapta gróf mezenásától, hogy ha magyar kir. operaház szerződik, levetni róla a kezét, s így Várdi most habozva mérlegeli az opera szerződését s a tati gróf protekezióját. Vajon melyiket fogja többre becsülni? — **br.**

— **Blanca Panteo.** A tizenkét éves hegedűvirguz tegnap este Budapestre érkezett s ma délelőtt résztvevő a népszínházban tartott próbán. A kis leány, ki ma lép fel először a népszínházban a „**Beületes felvonásai**” közt, tegnapelőtt Gráczban játszott s a közönség egész elragadta. — **Concert populára.** A tegnapi nyegedik Concert populára kisse sovány és unalmas műsorát Winkelman Hermann bécsi tenorista és Grünzschmayer Frigyes az operaház új-gondnoka töltötték ki. Az előbbről, már a harmadik filharmonikus koncert alkalmával elmondott véleményünk. Evékel ezeltől méltán hírneves és ünnepelel tenorista volt, de a mult idők fénykorából immár csak művészet maradt meg. Hangja állandóan fátyolosztól s csak néha egy-egy szerencsés pillanatban árad szét belőle az a közvetlen melegség, az az édes lágysság, mely annak idején, organumának hatalmas érezével együtt oly nagy sikereket szerzett neki. Ma műsorában legjobban tetszett Goldmark „**Merline-jéből**” a himnusz, és Nikolai két dala. Az első meg is kellett ismételnie. Grünzschmayer Frigyes kisse száraz és színtelen gondorkák, és bár a zeneakadémián már hónapok óta helyettesíti Popper Dávidot, meg se közeletti az utóbbinak széles, meleg tónusát, ugyanígy, hogy ideiglenes növendékei közt is vannak olyanok, kik ebben a tekintetben tultesznek rajta. Még legzebben játszóta Mozart gondorkára írt Adagio-ját, melyben volt néhány közvetlen és igaz hangja. A műsorban három új dalt is volt. Hoffmann gondorka-románca, Fjzenhagen „**Perpetuum mobile**”-je és Winkelman „**Der frohe Tag**” című dala. Az első édesésk jelen-tékeltlen apróság; a második kellemetlen idegességéltelttel száraz kompozíció, az új dal pedig elég lendületes, de kisse szágatott és változó hangulatú poema. A terem megint tele volt s a közönség sokat tapsolt. — **A „Cavallaria Rusticana”** a napokban került színre először Péterváron és teljes sikert aratott. A közönség meg a zenekar vezetőjét, mint a szereplőket valóságos ovációkkal halmozta el. — **Hivatalon kritikus** a czime Echeagaray egyik újabb darabjának, mely a tel folyamán kerül színre a berlini Lessing-színházban. A darab hőse egy színházi kritikus.

— **Blanca Panteo.** A tizenkét éves hegedűvirguz tegnap este Budapestre érkezett s ma délelőtt résztvevő a népszínházban tartott próbán. A kis leány, ki ma lép fel először a népszínházban a „**Beületes felvonásai**” közt, tegnapelőtt Gráczban játszott s a közönség egész elragadta. — **Concert populára.** A tegnapi nyegedik Concert populára kisse sovány és unalmas műsorát Winkelman Hermann bécsi tenorista és Grünzschmayer Frigyes az operaház új-gondnoka töltötték ki. Az előbbről, már a harmadik filharmonikus koncert alkalmával elmondott véleményünk. Evékel ezeltől méltán hírneves és ünnepelel tenorista volt, de a mult idők fénykorából immár csak művészet maradt meg. Hangja állandóan fátyolosztól s csak néha egy-egy szerencsés pillanatban árad szét belőle az a közvetlen melegség, az az édes lágysság, mely annak idején, organumának hatalmas érezével együtt oly nagy sikereket szerzett neki. Ma műsorában legjobban tetszett Goldmark „**Merline-jéből**” a himnusz, és Nikolai két dala. Az első meg is kellett ismételnie. Grünzschmayer Frigyes kisse száraz és színtelen gondorkák, és bár a zeneakadémián már hónapok óta helyettesíti Popper Dávidot, meg se közeletti az utóbbinak széles, meleg tónusát, ugyanígy, hogy ideiglenes növendékei közt is vannak olyanok, kik ebben a tekintetben tultesznek rajta. Még legzebben játszóta Mozart gondorkára írt Adagio-ját, melyben volt néhány közvetlen és igaz hangja. A műsorban három új dalt is volt. Hoffmann gondorka-románca, Fjzenhagen „**Perpetuum mobile**”-je és Winkelman „**Der frohe Tag**” című dala. Az első édesésk jelen-tékeltlen apróság; a második kellemetlen idegességéltelttel száraz kompozíció, az új dal pedig elég lendületes, de kisse szágatott és változó hangulatú poema. A terem megint tele volt s a közönség sokat tapsolt. — **A „Cavallaria Rusticana”** a napokban került színre először Péterváron és teljes sikert aratott. A közönség meg a zenekar vezetőjét, mint a szereplőket valóságos ovációkkal halmozta el. — **Hivatalon kritikus** a czime Echeagaray egyik újabb darabjának, mely a tel folyamán kerül színre a berlini Lessing-színházban. A darab hőse egy színházi kritikus.

— **FŐVÁROSI ÜGYEK.** — **A tisztújítás.** A 45-ös kerületi bizottság vasárnap délelőtt 11 órakor ülést tartott, a melyben a szerdai közgyűlés során tartandó választásokra a kijelöléseket tette meg. Elsősztályú jejjelők állókra

— **Blanca Panteo.** A tizenkét éves hegedűvirguz tegnap este Budapestre érkezett s ma délelőtt résztvevő a népszínházban tartott próbán. A kis leány, ki ma lép fel először a népszínházban a „**Beületes felvonásai**” közt, tegnapelőtt Gráczban játszott s a közönség egész elragadta. — **Concert populára.** A tegnapi nyegedik Concert populára kisse sovány és unalmas műsorát Winkelman Hermann bécsi tenorista és Grünzschmayer Frigyes az operaház új-gondnoka töltötték ki. Az előbbről, már a harmadik filharmonikus koncert alkalmával elmondott véleményünk. Evékel ezeltől méltán hírneves és ünnepelel tenorista volt, de a mult idők fénykorából immár csak művészet maradt meg. Hangja állandóan fátyolosztól s csak néha egy-egy szerencsés pillanatban árad szét belőle az a közvetlen melegség, az az édes lágysság, mely annak idején, organumának hatalmas érezével együtt oly nagy sikereket szerzett neki. Ma műsorában legjobban tetszett Goldmark „**Merline-jéből**” a himnusz, és Nikolai két dala. Az első meg is kellett ismételnie. Grünzschmayer Frigyes kisse száraz és színtelen gondorkák, és bár a zeneakadémián már hónapok óta helyettesíti Popper Dávidot, meg se közeletti az utóbbinak széles, meleg tónusát, ugyanígy, hogy ideiglenes növendékei közt is vannak olyanok, kik ebben a tekintetben tultesznek rajta. Még legzebben játszóta Mozart gondorkára írt Adagio-ját, melyben volt néhány közvetlen és igaz hangja. A műsorban három új dalt is volt. Hoffmann gondorka-románca, Fjzenhagen „**Perpetuum mobile**”-je és Winkelman „**Der frohe Tag**” című dala. Az első édesésk jelen-tékeltlen apróság; a második kellemetlen idegességéltelttel száraz kompozíció, az új dal pedig elég lendületes, de kisse szágatott és változó hangulatú poema. A terem megint tele volt s a közönség sokat tapsolt. — **A „Cavallaria Rusticana”** a napokban került színre először Péterváron és teljes sikert aratott. A közönség meg a zenekar vezetőjét, mint a szereplőket valóságos ovációkkal halmozta el. — **Hivatalon kritikus** a czime Echeagaray egyik újabb darabjának, mely a tel folyamán kerül színre a berlini Lessing-színházban. A darab hőse egy színházi kritikus.

— **FŐVÁROSI ÜGYEK.** — **A tisztújítás.** A 45-ös kerületi bizottság vasárnap délelőtt 11 órakor ülést tartott, a melyben a szerdai közgyűlés során tartandó választásokra a kijelöléseket tette meg. Elsősztályú jejjelők állókra

— **Blanca Panteo.** A tizenkét éves hegedűvirguz tegnap este Budapestre érkezett s ma délelőtt résztvevő a népszínházban tartott próbán. A kis leány, ki ma lép fel először a népszínházban a „**Beületes felvonásai**” közt, tegnapelőtt Gráczban játszott s a közönség egész elragadta. — **Concert populára.** A tegnapi nyegedik Concert populára kisse sovány és unalmas műsorát Winkelman Hermann bécsi tenorista és Grünzschmayer Frigyes az operaház új-gondnoka töltötték ki. Az előbbről, már a harmadik filharmonikus koncert alkalmával elmondott véleményünk. Evékel ezeltől méltán hírneves és ünnepelel tenorista volt, de a mult idők fénykorából immár csak művészet maradt meg. Hangja állandóan fátyolosztól s csak néha egy-egy szerencsés pillanatban árad szét belőle az a közvetlen melegség, az az édes lágysság, mely annak idején, organumának hatalmas érezével együtt oly nagy sikereket szerzett neki. Ma műsorában legjobban tetszett Goldmark „**Merline-jéből**” a himnusz, és Nikolai két dala. Az első meg is kellett ismételnie. Grünzschmayer Frigyes kisse száraz és színtelen gondorkák, és bár a zeneakadémián már hónapok óta helyettesíti Popper Dávidot, meg se közeletti az utóbbinak széles, meleg tónusát, ugyanígy, hogy ideiglenes növendékei közt is vannak olyanok, kik ebben a tekintetben tultesznek rajta. Még legzebben játszóta Mozart gondorkára írt Adagio-ját, melyben volt néhány közvetlen és igaz hangja. A műsorban három új dalt is volt. Hoffmann gondorka-románca, Fjzenhagen „**Perpetuum mobile**”-je és Winkelman „**Der frohe Tag**” című dala. Az első édesésk jelen-tékeltlen apróság; a második kellemetlen idegességéltelttel száraz kompozíció, az új dal pedig elég lendületes, de kisse szágatott és változó hangulatú poema. A terem megint tele volt s a közö

